

Vasul cu untdelemn

Cu foarte mulți ani în urmă, pe vremea când împăratul Ioram domnea peste Israel, trăia o văduvă săracă, ajunsă la mare strâmtorare. În nevoia ei, s-a îndreptat spre prorocul Elisei, un om temător de Dumnezeu:

– Soțul meu a murit, se plângea ea, și tu știi că el se temea de Dumnezeu. Am făcut datorii, dar nu pot nicicum să le plătesc. Suntem săraci, iar cel care ne-a împrumutat a venit să-i ia pe cei doi fii ai mei și să-i facă robi.

Prorocul, care din punct de vedere material era la fel de sărac ca ea, a întrebat:

– Ce să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai acasă?

– Acasă nu am decât un vas cu untdelemn, a răspuns femeia.

– Bine! Du-te și cere vase goale de la toți vecinii tăi, și să nu fie puține. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după fiii tăi; apoi toarnă din untdelemn în toate aceste vase.

Văduva săracă a ascultat de prorocul Elisei. Nu a interesat-o ce gândeau sau spuneau oamenii când o vedeau mergând cu brațele pline de vase goale spre casă. Și ce s-a întâmplat în spatele ușii închise? Fiii îi dădeau mamei vase goale, unul după altul, și – o, minune! – ea turna untdelemn până când s-a umplut și ultimul vas.

– Mai dă-mi un vas, te rog, a zis ea fiului său.

– Mamă, nu mai este niciun vas, i-a răspuns el.

Minunea s-a oprit atunci. Toate vasele pe care le aveau erau pline. Plină de bucurie, femeia s-a dus la proroc și i-a spus ce s-a întâmplat. Atunci Elisei i-a zis:

– Du-te, vinde untdelemnul și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi.

Această istorisire nu este o poveste inventată, ci este scrisă în Biblie. În povești citim despre fete sărace care devin prințese bogate, dar acele povești sunt născocite de oameni și nu sunt adevărate. Biblia, însă, relatează numai adevărul. Dumnezeu ne arată în Cuvântul Său că El ne dă daruri bune și folositoare dacă ne încredem în El.

Marele, atotputernicul Dumnezeu ar fi putut face ca văduva să devină o prințesă bogată. Dar ce i-ar fi folosit? El i-a dat exact ce era necesar pentru ea și fiii ei ca să poată trăi. Adesea întâlnim oameni bogați care sunt cu inima împietrită și zgârciți. Dumnezeu nu dorește ca noi să ajungem astfel. El dorește să-L iubim pe El, nu doar darurile pe care ni le dă. Văduva știa acum că are un Tată bogat în cer, care nu o va părăsi niciodată.

Dumnezeu dă cu plăcere și dorește ca noi să ne încredem în El în orice situație, să rămânem dependenți de El și să fim mulțumitori. De aceea, El nu ne dă prea mult deodată, ci ne dă de mai multe ori, exact ce avem nevoie, ca să nu devenim mândri și să-L uităm.

Această istorisire mai are o învățătură importantă pentru noi. Văduva credea că nu mai are nimic atunci când a cerut ajutor, dar ea avea totuși un vas cu puțin untdelemn, iar Dumnezeu a vrut să folosească exact acel puțin ca s-o scoată din strâmtorare.

Cum este cu noi? Nu avem și noi ceva ce Dumnezeu vrea să folosească spre slava Lui? Hai să ne întrebăm ce avem: o mică putere, un cuvânt bun, un gest prietenos – precis avem și noi ceva ce Dumnezeu vrea să înmulțească spre slava Lui, dacă ne încredem în El și ascultăm de El.

A fost doar un vas cu untdelemn pe care Dumnezeu l-a înmulțit din belșug. Tot astfel, El vrea să înmulțească și credința noastră, ca să simțim tot mai mult minunile harului Său și să recunoaștem dragostea și bunătatea Mântuitorului nostru, Isus Hristos.

Dacă văduva nu ar fi ascultat de proroc și, de teamă pentru viitor, ar fi păstrat untdelemnul doar pentru ea, atunci fiii ei ar fi devenit robi, iar ea ar fi murit de foame. Mai mare decât Elisei este Mântuitorul nostru, care a spus:

„Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.” (Luca 6:38)